

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δραχμὰς 80. Ἐξάμηνος
δραχ. 45. Τρίμηνος δραχ. 25.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γρόσια διατιμ. 50.—
Ἀμερικῆς δολλάρια 4. Ἀγγλίας καὶ ὧλων ἐν γένει
τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἐξάμηνοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συν-
δρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδήποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 35ος

Ἐν Ἀθήναις, 3 Μαρτίου 1928

Ἔτος 50ον.—Ἀριθ. 14

ΔΙΕΤΕΙΣ ΔΙΑΚΟΠΑΙ

(Μυθιστόρημα ὑπὸ Ἰουλίου Βέρον)

— Συνέχεια ὑπὸ τὸ προηγούμενον —

Τὶ εὐτυχισμένη ζωὴ ποὺ ἔκαναν ἄλ-
λοτε στὸ σχολεῖο καὶ στὸ σπίτι! Τὰ
μικρὰ βέβαια θυμόνταν συχνότερα τοὺς
γονεῖς τοὺς καὶ λυπόνταν γιὰ τὴ στέ-
ρησή τους· πάντα δμως τὴ θεωροῦσαν
προσωρινή· καὶ οὔτε στιγμή δὲν τοὺς
πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ πὼς ἦταν δυνατὸ νὰ
μὴν ξαναγυρίσουν στὴν πατρίδα.

Ὁ Μπριάν κι' ὁ Γόρδων
ἔμεναν πάντα σχεδὸν μέσα
στὸ πλοῖο καὶ συχνὰ ἔμενε
μαζὶ τους, νὰ τοὺς βοηθῇ,
κι' ὁ φαιδρὸς καὶ χαριτω-
μένος Σέρδης. Αὐτὸς ἀγα-
ποῦσε πολὺ τὸν Μπριάν καὶ
δὲν συμφωνοῦσε μὲ τοὺς ἄλ-
λους ποὺ ἄκουγαν περισσό-
τερο τὸν Δόνιφαν. Γι' αὐτὸ
κι' ὁ Μπριάν αἰσθανόταν με-
γάλη ἀγάπη πρὸς τὸν Σέρδη.

— Εἰμαστε τυχεροί, ἔλε-
γε καὶ ξανάλεγε ὁ φανατι-
κὸς ἀναγνώστης τῶν Ροβιν-
σώνων. Τὸ Σλώγι μας κά-
θησε σ' αὐτοὺς τοὺς βράχους
χωρὶς νὰ πάθῃ τίποτα. Τέ-
τοια εὐτυχία δὲν τὴν εἶχαν
οὔτε ὁ Ροβινσὼν Κροῦσος,
οὔτε ὁ Ροβινσὼν Ἐλβετός!

Κι' ὁ Ζάκ; Τί ἔκανε, τί ἔ-
λεγε κι' αὐτός;

Ὁ Ζάκ βοηθοῦσε πρόθυ-
μα τὸν ἀδελφὸ του· ἀλλὰ
μόλις καὶ μετὰ βίας ἀπο-
κρινόταν στὶς ἐρωτήσεις τῶν
συντρόφων του, καὶ πάντα
προσπαθοῦσε νὰ μὲνῃ μονά-
χος, σὰ νὰ εἶχε κάτι ποὺ
ἔπρεπε νὰ τὸ σκέπτεται ὁ-
λοένα. Ἀκόμα γύριζε τὰ μά-
τια του ἀλλοῦ ὅταν κανένας
τὸν κοίταζε κατὰ πρόσωπο.

Ὁ Μπριάν, βλέποντας τὸν
ἀδελφὸ του ἔτσι μελαγχό-
λικὸ καὶ σκεπτικὸ, ἀνῆσυ-

χοῦσε πολὺ καὶ δὲν ἤξερε πὼς νὰ τὸ
ἐξηγήσῃ. Τί νὰ ἦταν; Ὁ Ζάκ εἶχε τύ-
φη; Εἶχε κάνει καμμιά κακὴ πράξη,
τόσο κακὴ, ποὺ δὲν τολμοῦσε νὰ τὴ
φανερῶσιν οὔτε τὸν ἀδελφὸ του; Ποιὸς
ξέρει! Τὸ βέβαιον ἦταν πὼς πολὺ συ-
χνὰ τὰ κατακόκκινα μάτια του μαρτυ-
ροῦσαν πὼς εἶχε κλάψει.

Ὁ Μπριάν φοβόταν καὶ γιὰ τὴν ὀ-
γεία τοῦ Ζάκ. Μὴν ἦταν ἀρρώστεια
αὐτό; Ἡ μὴν ἀρρωστοῦσε, ἔτσι ποὺ ἔ-
κανε, ... Καὶ συχνότατα τὸν ρωτοῦσε

τί ἔχει, τί αἰσθάνεται, μήπως πονεῖ...

Ὁ μικρὸς ἀποκρινόταν στερεότυπα:

— Ὅχι, ὄχι!... δὲν ἔχω τίποτα, τί-
ποτα!

Ἀδύνατον ν' ἀποσπάσῃ κανεὶς ἀπὸ
τὸ στόμα του ἓνα λόγο παραπάνω...

Ἀπὸ τῆς 11 ὡς τῆς 15 Μαρτίου, ὁ
Δόνιφαν, ὁ Οὐλκκοξ, ὁ Κρός κι' ὁ Οὐδὲπ
καταγίνονταν νὰ σκοτώνουν τὰ πουλιὰ
ποὺ εἶχαν τὶς φωλιές τους μέσα στοὺς
βράχους. Πάντα πήγαιναν στὸ κυνήγι
μαζὶ, ἀχώριστοι, καὶ φαινόταν πὼς αὐ-

τοὶ προσπαθοῦσαν ν' ἀπο-
τελέσουν ἰδιαιτέρου κόμμα.
Ἦταν, σὰ νὰ ποῦμε, ἡ ἀν-
τιπολίτευση τοῦ Μπριάν.

Ὁ Γόρδων τὸ βλεπε αὐτὸ
μὲ πολλὴν ἀνησυχία καὶ
κάθε φορὰ ποὺ παρουσια-
ζόταν εὐκαιρία, προσπα-
θοῦσε νὰ τοὺς ἀποδείξῃ μὲ
κάθε τρόπο πόσο πιὸ ὠφέ-
λιμη ἦταν ἡ ἔνωση κι' ἡ
ἑμόνοια. Ἀλλὰ ὁ Δόνιφαν
ἀπαντοῦσε πάντα μὲ τόση
ἀδιαφορία καὶ ἀπάθεια, ὥ-
στε ὁ Γόρδων ἔκρινε καλὸ
νὰ μὴν ἐπιμένῃ περισσότε-
ρο. Ὅσοσο δὲν ἀπελπιζό-
ταν ὅτι θὰ κατόρθωνε σι-
γά-σιγά νὰ διαλύσῃ τὰ μι-
κρὰ αὐτὰ σπέρματα τῆς δι-
χόνοιας, ποὺμποροῦσαν νὰ
καταντήσουν ὁλέθρια.

Ἡ ἀκαταστασία τοῦ και-
ροῦ τοὺς ἐμπόδιζε νὰ ἐπι-
χειρήσουν τὴν ἐκδρομὴν
ποὺ εἶχαν ἀποφασίσει πρὸ
ἡμερῶν. Τὶς περισσότερες
λοιπὸν ὥρες τὶς χρησιμο-
ποιῶσαν γιὰ κυνήγι κι' ἡ
συγκομιδὴ ἦταν ἀφθονή.
Ἐννοεῖται ὅτι ἐνεργὸ μέ-
ρος στὸ κυνήγι εἶχε κι' ὁ
Πιστός, ποὺ δὲν ἐδίσταζε νὰ
πέφτῃ καὶ στὰ κύματα, γιὰ
νὰ φέρνῃ στὴν ξηρὰ τὰ
πουλιὰ ποὺ ἔπεφταν στὴ
θάλασσα.

Οἱ μικροὶ ναυαγοὶ φαρσύνου.

Στις 15 Μαρτίου ο καιρός καλυτέρευε. Τη νύχτα ο ουρανός ήταν αίθριος, γιατί απόγειος άνεμος είχε διελύσει τους ατμούς που τον σκέπαζαν τόσες ημέρες, κι' ο ήλιος βγήκε λαμπρότατος.

Ο Μπριάν, που το σχέδιό του ήταν να προχωρήσει προς βορράν, είχε αποφασίσει, αν οι άλλοι δεν ήθελαν να τον συνοδεύσουν, να κάνει την εξερευνητική εκδρομή μονάχος του. Καλύτερα βέβαια ήταν να τον συνόδευε ο Γόρδων. Αλλά τότε ποιος θα έμενε να προσέχη τους μικρούς;

Το βράδυ της 15 Μαρτίου παρατήρησε το βαρόμετρο κι' είδε ότι η ατμοσφαιρική κατάσταση θάμενε σταθερή. Είπε λοιπόν στον Γόρδων ότι το πρωί έσκόπευε να ξεκινήσει Λογάριαζε ότι το διάστημα ως το ακρωτήριο ήταν δέκα ως έντεκα μίλλια.—για να πάει και να γυρίσει, — όχι βέβαια μεγάλο για έν' άκμαίο παιδί που δεν ήξερε τί θα πη κόπος. Θα μπορούσε λοιπόν να γυρίσει την ίδια μέρα προς το βράδυ.

Εκίνησε τα χαράματα, χωρίς να τον πάρουν είδηση οι σύντροφοί του. Ήταν όπλισμένος μ' ένα μαστούρι και μ' ένα περιστρόφο, μή τυχόν άπαντούσε στο δρόμο κανέν' άγριο ζώο, αν και τόσες ημέρες ούτε ίχνος είχε φανεί πουθενά.

Αλλ' ακόμη σπουδαιότερο όπλο πήρε μαζί του ο Μπριάν, — ένα τηλεσκόπιο, που θα του χρησίμευε όταν θ' άνέβαινε στην κορυφή του ακρωτηρίου. Στον ταξιδιωτικό του σάκκο είχε ακόμη μια γαλέττα, ένα κομμάτι παστό κρέας, ένα μπουκάλι μπράντυ ανακατωμένο με νερό, τελοςπάντων ό, τι χρειαζόταν για να γευματίσει και να κοιμηθεί, αν κανέν' άπρόοπτο τον άναγκάσει ν' άρ-γοπορήσει.

Μιάν ώρα μετά το ξεκίνημα, είχε φτάσει στα μισά του δρόμου που έπρεπε να κάνει. Τόσο γρήγορα περπατούσε, ώστε λογάριαζε πώς, αν δεν παρουσιαζόνταν εμπόδια, θα βρισκόταν στο ακρωτήριο πριν από τις δέκα. Αλλά ενώ το έδαφος, άνάμεσα στο δάσος και στη θάλασσα, ήταν στερεό κι' έλαστικό, όσο προχωρούσε προς το ποτάμι, γινόταν άμμώδες και δύσβατο. Έτσι ο Μπριάν άρχισε να περπατά με κόπο και να βραδύνει. Παρεμπρός μά-λιστα ήταν αναγκασμένος να πατή ά-πάνω σε ολισθηρούς βράχους, σε γλοιώδη θαλασσινά φυτά και σε κινούμενες πέτρες, κινδυνεύοντας κάθε στιγμή να πέσει και να σκοτωθεί!

Όλ' αυτά έκαναν την πορεία του δυσκολώτατη κι' έγιναν αίτια να βραδύνει δυο δόλοκληρες ώρες.

— Κι' όμως, συλλογιζόταν, πρέπει να είμαι στο ακρωτήριο πριν άρχίσει

ή παλirroια. Γιατί σε μια πλημμυρίδα, ή θάλασσα είχε σκεπάσει όλο αυτό το μέρος, κι' αν με προφτάσει τώρα, ή θ' αναγκασθώ να γυρίσω πίσω, ή θα καταφύγω σε κανένα βράχο, και κάθου-γύρευε πια τότε θα φτάσω στο ακρωτήριο! Γρήγορα λοιπόν, να περάσω αυτό το μέρος πριν το σκεπάσει ή θάλασσα.

(Ακολουθεί)

Μεταφρ Π. Ι. Φ. και Γ. Ξ.

ΟΙ ΨΑΡΑΔΕΣ

Ο Ψευκιάς είναι το πιο ήμερο δάσος του κόσμου. Πεύκα με γλυκά πράσινα φυλλώματα, κλαδιά συμμετρικά, κορμοί με κλίσεις άρμονικές. Το χώμα του μαλακό και στρωμένο με άφθονα ξερά βελονόφυλλα, σαν παχύ χαλί, που ρουφά και σβύνει τους ήχους των βημάτων. Και στους θάμνους, που τριγυρίζουν τα πιο άκρινα πεύκα είναι τυλιγμένα ξερά ξεσπρισμένα φύκια. Ναι, γιατί εκείδα είναι ή θάλασσα και τον χειμώνα κουβαλεί τα φύκια της ως τα πρώτα πεύκα και τάφνει εκεί μπλεγμένα στα θαμνιά, να σπρίσουν όλο το καλοκαίρι από την ξερή άρμόρα.

Τώρα ή θάλασσα δέ μιλεί, αλλά κοιμάται στη ζέστη του μεσημεριού. Κι' όπως περνά κανείς άθόρυδα από τα στρωτά δρομάκια του Ψευκιά, πάντα θα ιδεί στις έρημικές αυτές ώρες, τους ψαράδες να κοιμούνται στον ίσκιό των παραθαλάσσιων πεύκων.

Κοιμούνται βαθιά κι' ασίλευτοι σαν ξεροί. Μπορεί να περάσει κανείς πολύ κοντά τους και να τους άγγίξει ακόμη. Το κορμί τους θα μένει άκίνητο στον ζεστό ίσκιό του πεύκου. Γιατί οι καυμένοι οι ψαράδες δούλευαν όλη τη νύχτα με την τράτα και τώρα είναι τσακισμένοι από τον κόπο.

Έχουν κι' αυτοί μια ζωή παράξενη και βιθανισμένη. Μια παλιά ψάθα στο κεφάλι, ένα κόκκινο ζουνάρι, το πικτελόκι το άνασκουμπωμένο πάντα πάνω από τα γόνατα, και το περπάτημα, που στο έδαφος το στερεό μοιάζει σαν χοροπηδητό, γιατί έχουν συνειθίσει να περπατούν στον άμμο και να βουλιάζουν ως τέν αστράγαλο.

Δέν έχουν πατρίδα, δέν έχουν οικό-γένεια, ή κι' αν έχουν, τόσο το χειρότερο. Γιατί την άφίνουν και δέν τη θυμούνται παρά μόνο για να λυπηθούν. Σήμερα έδω στον Ψευκιά, αύριο στον Πειραιά, μεθαύριο στη Θεσσαλονίκη. Έστερα στο Μεσολόγγι, αργότερα στις Ιταλικές άκτές. Και μιλούν πάντα λίγο, σε νάχουν το νού τους όλο σε κάποιο μυστικό, που το κρύβουν μέσα τους.

Είν' ένας γέρος μ' άσπρα μαλλιά, που φαίνεται πως όλη τη ζωή του περπάτησε ξυπόλυτος στις άμμουδιές

Κρατιέται καλά, κι' όμως τάσπρα του μαλλιά σε κάνουν να λυπάσαι να τον βλέπεις καθώς τρέχει σαν παιδί να πιάσει σειρά στο σχολινί. Γιατί ο γέρος δέν είναι άρχηγός. Άρχηγός είν' ένας άλλος μισόκοπος, μελαχροινός. Ο γέρος με τάσπρα μαλλιά έχει καλύτερη θέση και τραβά κι' αυτός το σχολινί μαζί με το νέο αυτό παιδί, που ακόμη δέν έδγαλε μουστάκι. Φαίνεται πως θα στάθηκε άτυχος ο γέρος στη ζωή του κι' ως τα τελευταία του άνα-παυση δέ θα βρει. Θα τραβά το σχολινί καρτερικά, χωρίς κανένα γογγυσμό. Τι λύπη, τάσπρα του τα μαλλιά!

Ο γιολός εξαυλώνει όλα τα πράγματα με την τρεμουλιαστή λαύρα, που άναδίνει. Και μέσα στη μεσημεριάτικη άκνησία και την προσήλωσή του ήμερου δάσους, είναι σαν κάτι ξερό αυτός ο ύπνος των ψαράδων, που τους βλέπει κανείς σκορπισμένους έδω και κει στους ίσκιους των πεύκων. Είναι σαν τον ύπνο των μικρών παιδιών.

Η τράτα ή δεμένη στο καχεκτικό δεντράκι του γιολού, και τα κορμιά τα ξαπλωμένα σαν άναίσθητα στον ζεστόν αυτόν ίσκιό, που μυρίζει τότε θάλασσα, τότε ρετσίνι, διηγούνται όλο το πάλεμα και τον κόπο της νύχτας. Γι' αυτό ο ύπνος τους είναι γλυκός σαν των μικρών παιδιών.

Νάποκοιμηθείς μόλις ο ήλιος άρχισε να καίει άπ' την άνατολή και να ζυπνήσεις, όταν πια θάχει πιάσει δροσερό μαϊστράλι, όταν ο Ψευκιάς θάνα γεμάτος μακρουλές σκιές, όταν οι άνθρωποι θα βγαίνουν στο βραδυνό τους περίπατο στο χλιαρό άκρογιαλί. Η μέρα πέρασε χωρίς να τη γευθής. Νά πιάσει άμέσως δουλειά στην τράτα και να ρμηνίσεις όλη τη νύχτα για-λό γιολό.

Η νύχτα είναι χωρίς φεγγάρι, (γιατί το φεγγάρι διώχνει τα ψάρια) σκοτεινή κι' άθόρυδη. Και μέσα στη σιγαλιά του δάσους και του πελάγους, άκούγεται βαθιά ο ρυθμικός κρότος των κουπιών, που άνεδοκατεβαίνουν, πειθαρχικά και κόβουν όλα μαζί το νερό. Κι' οι ψαράδες κρατούν το ρυθμό στα κουπιά μ' ένα τραγουδι γλυκό και λυπημένο:

Η βάρκα μας
ή κουρελόθ
σήμερα δώ
κι' αύριο άλλο...

Και σε κάθε στίχο, πιάφ! όλα μαζί τα κουπιά.

Αυτή είναι ή δουλειά τους, αυτή ή χαρά τους, αυτή είναι όλη τους ή ιστορία.

Αύριο θα ξαπλωθούν πάλι στον ίσκιό να κοιμηθούν, ως που να σώσει ο καυτός ήλιος το λαμπρό ήμικύκλιό του.

ΜΙΧ. Δ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΕΛΛΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ (Βραβείον Νομπελ)

ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΤΑΞΙΔΙ

— Συνέχεια από το προηγούμενο —

Έκείνη τη στιγμή ο άετός σημάδεψε από ψηλά και άρπαξε στα νύχια του ένα γλάρο. Προτού όμως να προφτάσει να πετάξει μαζί του, χύμηξε κατά πάνω του ο χήνος.

— Άφησε το γλάρο, φώναξε, και μή ξαναφανής έδω, γιατί θα έχεις να κάνεις μαζί μου.

— Καλέ ποιος είσαι σύ; είπε ο άετός. Έχεις τύχη που δέν πειράζω ποτέ μου χήνα, είδεμή δέν θάδβαινες ζωντανός από τα νύχια μου.

Ο Φίλιππος όμως νόμισε ότι ο άετός δέν καταδεχόταν να παλέψει μαζί του. Γι' αυτό χύμηξε καταπάνω του όρμητικά, του δάγκωσε το λαιμό και τον χτύπησε με τα φτερά του. Βέβαια αυτό δέν μπορούσε να το άνεχθ ή άετός, κι' άρχισε κι' αυτός να παλέβη με τον χήνο χωρίς να βάζει όμως όλη του τη δύναμη.

Ο Νίλς κοιμόταν ακόμη μαζί με την Άκκα και τις άλλες άγριόχηνες. Έξαφνα άκουσε την Άδροπούπουλη να φωνάζει:

— Νίλς, Νίλς, το Φίλιππα τον ξεσχιζεί ένας άετός!

— Πάρε με στη ράχη σου και πήγαινέ με κοντά του! είπε ο Νίλς.

Όταν έφτασαν οι δυο τους στο βράχο, ο Φίλιππος ήταν καταπληγμένος αλλά κρατιόταν ακόμη κι' εξακολουθούσε να παλεύει.

Ο Νίλς βέβαια δέν μπορούσε να τα βάλλη μ' έναν άετό και δέν του έμεινε τίποτε άλλο παρά να ζητήσει βοήθεια άπ' άλλου.

— Γρήγορα, γρήγορα, Άδροπούπουλη! είπε. Φώναξε έδω την Άκκα και τις άλλες άγριόχηνες.

Την ίδια όμως στιγμή που είπε αυτά ο Νίλς, ο άετός έπαψε να παλεύει.

— Πρώτος μιλάει έδω για την Άκκα: είπε.

Κι' όταν αντίκρουσε τον Νίλς κι' άκουσε τις φωνές από τις άλλες άγριόχηνες, άπλωσε άμέσως τα φτερά του.

— Πήγε στην Άκκα ότι δέν περίμενα να τη βρω έδω στη θάλασσα, φώναξε και περήφανα πέταξε ψηλά.

Οι άγριόχηνες είχαν σκοπό να φύγουν άμέσως, άλλ' αποφάσισαν να καθίσουν λίγο ακόμη για να συνέλθ η Φίλιππος. Ένώ βουκαδαν, ήρθε μια πάπια κι' είπε της Άδροπούπουλης:

— Χαίρετίσματα από τις άδελφές σου. Δέν τολμούν πια να παρουσιαστούν στις άγριόχηνες, αλλά μου παρήγγειλαν να σου πω ότι δέν πρέπει να φύγεις άπ' το νησί, προτού να πές να δής το γέρο-ψαρά.

— Και βέβαια θα πάω, είπε.

Φοδόναν όμως να πάει μοναχή της και παρακάλεσε τον άσπρο χήνο και τον Νίλς να τη συνοδεύσουν στην καλύβα.

Η πόρτα της καλύβας ήταν άνοιχτή. Η Άδροπούπουλη μπήκε μέσα, οι άλλοι δυο έμειναν απέξω. Την άλλη στιγμή όμως άκουσαν την Άκκα να δίνει το σύνθημα για την άναχώρηση. Η χήνα βγήκε άμέσως άπ' την καλύ-

βα και πέταξε με τις άγριόχηνες μακριά άπ' το νησί. Το κοπάδι είχε πετάξει κιόλας ένα άρκετό διάστημα άνάμεσα στα νησιά, όταν ο Νίλς κοίταξε την χήνα που πετούσε δίπλα του και παραξενεύτηκε πολύ. Η Άδροπούπουλη πετούσε πάντοτε έλαφρά και ήσυχα, αυτή όμως έδω χτυπούσε τις φτερούγες της με θόρυβο.

(Ακολουθεί)

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

Η ΡΗΝΑ ΚΙ' Η ΜΑΡΙΝΑ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΙΓ'.

Λαχανιασμένη, τρομαγμένη, ή κυρά - Λάμπραινα μπαίνει στην κάμαρα — και τί να ιδή!

Τα δίδυμα της μεταμορφωμένα, άγνώριστα! Κι' οι ξαδέρφισσές της να της λένε, να της όρκίζονται, πως είναι κρύα σαν πεθαμένα και πως λένε «μαμμά» σά μεγάλα!...

Ήταν γυναίκα άγοράματη ή κυρά-Λάμπραινα κι' είχε πολλές δεισιδαιμονίες. Φαντάστηκε λοιπόν άμέσως πως «ο Διάβολος έβαλε την ούρά του» και μεταμόρφωσε έτσι τα παιδιά της. Και την έπιασε τέτοιος φόβος, που δέν τόλμησε να πλησιάσει την κούνια, να ξεσκεπάσει τα μωρά, να τα πιάσει. Παρά έβγαλε τις φωνές σαν τρελή:

— Βοήθεια!... βοήθεια!...

Τη στιγμή εκείνη γύριζε στο σπίτι ο κύρ-Λάμπρος. Κι' άκούγοντας τις φωνές της γυναίκας του, άνέβηκε άμέσως να ιδή τί έπαθε.

— Τα παιδιά,

του λέει, τα παιδιά μας κάτι έπαθαν!

Ο κύρ-Λάμπρος έκαμε να πλησιάσει την κούνια. Μα ή κυρά - Λάμπραινα τον έμπόδισε:

— Μή! κι' είναι συνέργεια του Σατανά!... Μακριά!

Και με τη βοήθεια των ξαδερφάδων της, του διηγήθηκε τα παράξενα φαινόμενα που παρουσίαζαν τα δίδυμα.

Ο κύρ-Λάμπρος ο κακόμοιρος τάχασε.

Σκέφτηκε όμως πως το καλύτερο που είχε να κάνει, ήταν να φωνάξει το γιατρό. Αυτός θα τους έλεγε τουλάχιστο αν τα παιδιά ήταν ζωντανά ή πεθαμένα.

Και να, σε λίγο, καταφτάνει ο κύριος Κινινίδης με τα εργαλεία του.

— Σταθείτε, λέει στους γονείς και στους συγγενείς: ήσυχάστε κι' εγώ θα σάς πω άμέσως!

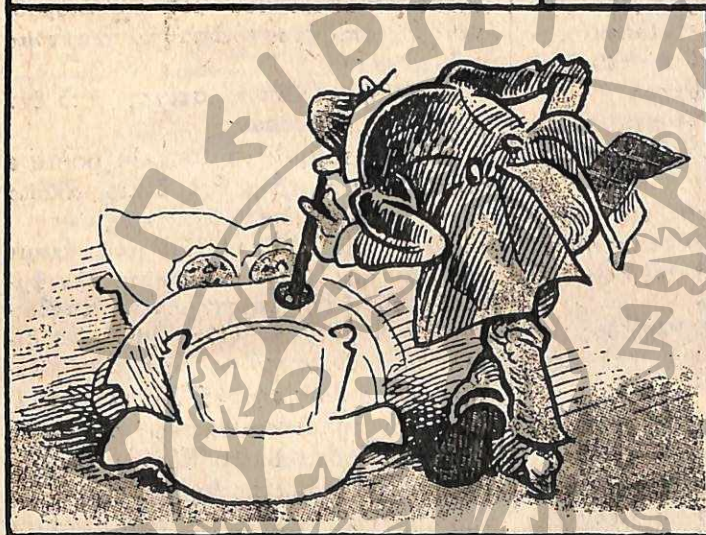
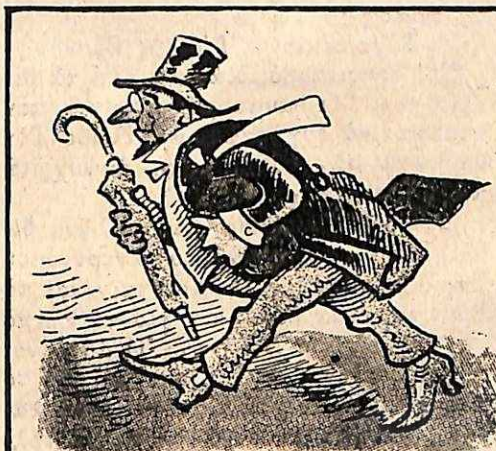
Έβαλε το εργαλείο του, — ένα στηθοσκόπιο, — άκουάστηκε καλά τα δυο μωρά κι' έπειτα είπε:

«Η καρδιά τους δέν χτυπά. Άλλ' αυτό δέν σημαίνει. Μπορεί νάνα και ζωντανά. Για, να ιδούμε.

Και τα ξεσκεπάσε, για να τα εξετάσει καλύτερα.

(Ακολουθεί)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

λοι' φίλησέ μου και τό μικρούλη
νέο μου φίλο' δέν ἀμφιβέλλω πώς
κάθε παιδί πού γνωρίζεις, είτε
στού δασκάλου είτε άλλου, θά τό
προσπεύει νά γίνεται συνδρομη-
τής.) "Ενδοξο Σούλι (έστειλα
ό,τι εζήτησες σ' ευχαριστώ γιά
τά καλά λόγια' κι' δ κ. Σ. χά-
ρηκε πολύ γι' αὐτή τήν κουμπια-
ριά και κάποτε βέβαια θά σέ γνω-
ρίσει στής ἀνιψιάς του.) Καμάρι
τῆς Μητέρας («Παιδικόν θέα-
τρον» καί Τον Τόμον έστειλα» χα-
ριτωμένα αὐτά πού μοῦ γράφεις
γιά τήν Κυριακή.) Δ. Γιαμου-
γιάννην (έχει, ἔχουν βέβαια πώς
δέν μέ δόξα) καλή ἐπιτυχία
στούς διαγωνισμούς' έστειλα.) Σω-
σώ (έστειλα' δ χορὸς θά γίνη ἀρ-
γότερα' δέν ἦταν ἀπαραίτητο νά
έιναι ἀποκρηάτικος' και μέ τό
κρῦο πού έκανε μάλιστα, καλύ-
τερα πού δέν έγινε τώρα.) Δεμο-
νιάν (μήν τίς ἀκοὲς και κάνε τή
δουλειά σου' παιδιά πού διαδύ-
ζουν τέτοια βιβλία, δέν λογαριά-
ζονται σέ συγκαίρω γιά τό ἀρι-
στο πού πήρες στά μαθηματικά,
ένω πρώτα ἦσουν ένα... «μαθημα-
τικό τοῦδλο»!) Χιωτοπούλαν
(ευχαριστώ και χαίρω πού δέν μέ
έχεις.) Σοφίαν Ουάϊδου (ή αλ-
τήγη σου δεκτή.) Νιαράν (ιδέ-
στην Προκήρυξη τοῦ 238ου Δια-
γωνισμοῦ.) Καλόν Οἰωνόν ελ-
θήσαν.) Θρυλικό Ποτάμι, Έ-
θνικόν Ὑμνον, Έσμεράλδαν
κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς έλαβα με-
τά τήν 26 Φεβρουαρίου, θάπαν-
τήσω στό ἐρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΡΧΗ τοῦ νέου 238ου Διαγωνισμοῦ.
Αἱ λύσεις δεῖναι μέχρι 3 Μαΐου

202. Δεξιόγραφος

Πόλη δική μας έβριλα
Μέ βασιλιά μεγάλο
Κι' ἀμέσως είδα μ' ἐκπληξη
Στό θρόνο του έναν άλλο.
Καρδινιὰκ

203. Συλλαβόγραφος

"Ενα σύμφωνο τό ένώνω
Μέ νησάκι στό Αἰγαίον
Κι' ένα δέντρο φανερόνω
Πούχει φύλλωμα ώραίο.
Έλλάς

204. Στοιχειόγραφος

"Αναμμένον αν' μ' ἀφής;
Σέ ζεσταίνω, σέ φωτίζω.
Μ' αν τήν κεφαλή μου σβύσης,
Γλυκοὺς ἤχους θά σκορπίσω.
Έληά

205. Μεταγραμματισμός

Πρωί-πρωί στην ἐκκλησία
Άκους ωραία ἀκολουθία.
Μά ένα γράμμα τῆς ἀλλάξεις
Κι' ένα βουνό παρουσιάζεις.
Σπαθί τοῦ Βουλγαροκτόνου

206. Μαλανδρός

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

Ν' ἀντικατασταθοῦν οἱ ἀστερί-
σκοι διά γραμμάτων ὥστε ν' ἀ-
ναγινώσκωνται κατά σειράν : φω-
τιστικόν, ἀπόστολος, γεωγραφικός
δρος, ἀντωνυμία, πρόθεσις, επίρ-

ρημα, τύραννος, δυστυχισμένη μη-
τέρα, χορνική διαίρεσις, πρόθεσις,
ἄλλη πρόθεσις, ῥήμα, ὅσπουν,
προφήτης, μουσικός φθόγγος
"Αναγεννηθεῖσα Έλλάς

207. Κρυπτογραφικόν

1 2 3 4 5 6 7 — Βυζ. αυτοκράτωρ
2 1 4 5 3 5 — Χόρτον
3 1 4 6 7 — Σκεῦος
4 6 2 3 1 7 — Ζώνον
5 3 1 2 6 7 — Άεροπόρος
6 7 3 1 2 — Βασίλειος Σουηδ.
7 3 6 2 6 7 — Έντομο βλαβερό
Νικόλαος Τόσκακ

208-209. Μεταμορφώσεις

1.— "Η λύπη δι' 8 μεταμορ-
φώσεων νά γίνη χαρά.
2.— Τό σκότος διά 10 μεταμορ-
φώσεων νά γίνη φῶς.

[Κάθε λέξις προέρχεται ἀπό τήν
ἄλλην δι' ἀλλαγῆς ἐνός μόνου
ἐκ τῶν γραμμάτων τῆς. ἡ ἀφαι-
ρέσεως, ἡ προσθήκης, ἡ ἀλλαγῆς
ἀκόμη τοῦ τόνου τῆς π.χ.: Κλειώ,
κλειώ, κλειών, Κλέων, λέων,
λέγων, λέγω, λέγε, λέγει, λέ-
γεις, λέξεις, λέξις, λήξις κτλ.]
Άστραπόβροντο

210. Ἀριθμητική διά Λέξεων
Τόπος ὅπου φυλάσσονται ἐγ-
γραφα—κάθε ζωντανόν—τό ἡμι-
συν τοῦ παντός + (Χώρα τῆς Μι-
κρῆς Ἀσίας—πρόθεσις—) ἀπα-
γορευτικόν + (σκεῦος—νῆσος—)
ἀριθμητικόν.

Ἀθροισμα ὑπολοίπων : Μέγας
ἀρχαῖος φυσικομαθηματικός.
Ισπανιόλα

211. Ἑλληπισύμφωνον

ο - ι α ω - ι - ι α ε ι
Ρόδον τό Ἀμάραντον

212. Γρίφος

ι μ ι 1
0 φο ρ' Ν Ν
ι μ ι
ι μ Μήδεια

Διά τούς Γαλλομαθεῖς

213. Charade

Vous trouverez, cher lecteur,
Mon premier chez le repasseur.
A mon second fermez la porte
De peur qu'il ne vous emporte.
Soyez mon tout, fervent et

[pieux,
Vot re recompense est aux cieux.
Άγνή Ψυχούλα

214. Rebus

toittoittoi rarara
toi le ra
toittoi ciel ra
toi toittoi ra
Λουλού Μ. Ἀρμάου

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευμ. Ἀσκήσ. τοῦ φύλ. 51

748. Βούσιρις (βούς, Ἴρις.) —
749. Ρόδον (ρῶ, Δών). — 750. Έ-
λαφος-έδαφος — 751. Μούστος-
μος. — 752. Ὁ σιδηρόδρο-
μος. — 753.

1 Α Ι Α Σ 754. ΑΙΝΟΣ (Ἰανός,
ΘΩ Μ Α Σ ναός, ὄνος, Σινά.) —
X Α Ν Ι Α 755. 759. Διά τοῦ Ο :
Z Η Μ Ι Α κόλπος, κορμός, Κο-
λόςμβος, Κόδρος, σκόροδον. —
760. ΒΕΡΝΗ - ΒΟΛΟΣ (Βέρν,
ΈΟρτή, Ράλλης, Νάξος, Ἡλι-

ος.) — 761. Μολών λαβέ. — 762.
Μή έσο υποκριτής. (Μι ές ο,
ὑπό κρι τις.) — 763. Orphée (or,
fée.) — 764-768. Par F: fiel, fille,
chef, flanc, feu.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Α ΠΟ 1ης Δεκεμβρίου ἡ
Διάπλασις εἰσῆλθε εἰς τό
50δν έτος τῆς.

"Οσοι ἐκράτησαν τὰ στα-
λέντα πέντε πρώτα φύλλα
τοῦ Δεκεμβρίου, θεωροῦν-
ται συνδρομηταί και παρα-
καλοῦνται νάναεώσουν τό
ταχύτερον τήν λήξασαν συν-
δρομήν των.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 Έως 10 τό πολύ λέξεις μέ ἄλλ
στοιχεῖα δρ. 6 (τό ἐλάχιστον τίμημα.)
Πέραν τῶν 10 λέξεων 60 λεπτά ἡ λέ-
ξις, μέ παρκα δέ στοιχεῖα λεπτά 70 και
μέ κεφαλαία δρ. 1.

Ὁ χωριστός στίχος δρ. 3.
Ἡ προπληρωμή εἶναι ἀπαραίτητη.

/ΚΗ' — 239/

Ο Μπόεδ ευχαριστώντας θά ζητοῦσε ἔ-
να τετραδίακ ἀπό δλους-ες. Δ/σις : Σ.
Βερνίη, Ἀλεξανδρείας 27, Θεσσαλονίκη
(Διά Κ. Ἰωαννίνην).

/ΚΗ' — 240/

Νέμεσις, ποῖα ἡ Δ/σις σου; Ξανθή Λε-
σβοπούλα, Γκιώνη, σᾶς ευχαριστῶ
διά τας εὐχάς. Νά περιμένα τετραδίακ;
Δ/σις : (ΚΗ'—105). Ἀνδραλουσία

/ΚΗ' — 241/

Α νταλλάσσω κάρτες και ἀλληλογραφῶ.
Δ/σις : Χρήστον Κουκοράβαν, Σιατί-
στις 3. Θεσσαλονίκη.

ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟ ΗΠΕΙΡΟΤΑΚΙ

/ΚΗ' — 242/

Θ ἄθελα νά γνωριστῶ ἀλληλογραφόντας
μέ Ἑρμίναν και Νίαν Ξανθοπούλου.
Δ/σις : Α. Β. Βλασκαοῦδην, Σουφλί.

ΑΠΟΓΟΝΟΣ ΗΡΩΩΝ Στό Δημοφίφ.

/ΚΗ' — 243/

Ε νδοξο Σούλι, Σταυρατέ, Κολοκυθόπο-
ρε, ἀνταλλάσσουμε τετραδίακ μέσον
Διαπλάσεως:

Πληγωμένος Ταυρομάχος

/ΚΗ' — 244/

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΩΝ

Β' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Προκηρύσσουμε διαγωνισμόν Κινη-
ματογραφικῶν καρτῶν. Συμμετο-
χή μονοδραχμῆς προθεσμία μέχρι 30
Ἀπριλίου. Περιμένουμε ἀπό δλους
και ὅλες. Στείλατε : "Ομοσπονδία
Βουλγαροκτόνων, ὁδός Ἀλεξάνδρου
Σουτσου 1, Ἀθήνας. Ζητοῦνται μέλη
και ἀντιπρόσωποι. Ἀπευθυνθετε ἰ-
δίαν Διεύθυνσιν. Ἀρχερείαι προσε-
χῶς.

Ὁ τῶν διαγωνισμῶν :

ΑΞΑΝ

/ΚΗ' — 245/

Ρ οδοπλάσμένη Βοσκοπούλα — Έλ. Ἰορ-
δανίδου Ἀουά!... Χά! χά! χά!
Κέκκινος Διάβολος

/ΚΗ' — 246/

Θ ἄ μοῦ έκανε μεγάλη ευχαρίστησι ένα
σας τετραδίακ, Διαπλάσπούλα.

Ρόξ Πιερετινα

/ΚΗ' — 247/

Προκηρύσσω διαγωνισμόν Μ. Μυστικῶν
και καρτῶν ἡθοποιῶν. Προθεσμία δι-
μήνης. Συμμετοχή διδραχμῆς. Δ/σις : Ἰο-
Φερντίνου, ὁδός Μιχαήλ Βόδα 190, Ἀθή-
ναι.

ΙΠΠΟΤΗΣ ΝΤΕ ΓΚΟΖΙΟΝ

/ΚΗ' — 248/

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ἙΡΜΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

οἱς θάρνηξη φήφο στά ὑπερόχα φευ-
δάνημα : Τραγουδι τῆς Λευτεριάς
(Α' βραβεῖον 1926). Φωνή τῆς Πατρί-
δος, Εὐγενές Ἰδανικόν, Δαφνεστε-
φῆς Ἑλλάς.
Ὁ τοῦ Δημοφ. ΔΑΦΝΟΣΤΕΦΗΣ ΕΛΛΑΣ

/ΚΗ' — 249/

Α ΠΟΓΟΝΟΣ ΗΡΩΩΝ

ὑποψήφιος γιά τὰ πρώτ

/ΚΗ' — 250/

Α ΡΑΠΑΚΙ — Ἀντ. Μάτσας. Κουτορ

— Καραπαναγιώτης,

ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΜΙΛΟΥΛΗΣ. ΚΑΡΔΙΝΙ

/ΚΗ' — 251/

Α ποτελέσματα Διαγωνισμοῦ μου
ματογραφικῶν καρτῶν. Έλαβα
ἀπαντήσεις. Βραβεῖον τήν Λευκή Γ
δένια και Κάρμεν Σύλβα. Βραβεῖο
τες, στείλτε σᾶς παρακαλῶ ταχυδρομ

ΦΤΟΧΟ ΧΑΜΟΜ

/ΚΗ' — 252/

Α νταλλάσσω τετραδίακ μέ δλους
ἰδιαιτέρως μέ Κομποτινάς. Δ/σις: Κ
τῆς 11, Κομποτινήν Δυτ Ὁράκης, διά
λέσιλλαν.

/ΚΗ' — 253/

Τ ἄκη Ἀποστολίδη, ένα τετραδίακ
πόσο θά μ' ευχαριστοῦσε! Θά κατ
δης ἄραγε ποῖα εἰμαι;

/ΚΗ' — 254/

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΙΠΠΟΤΩΝ

Κ ὅπαγε. Μπερβεράκ δέν εἶναι Πα

μυχάλης. (Τό δεβιά. Διάπλασις)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Στόν (ΚΖ' — 1011) βραβεύομεν μ

Βουλγαροκτόνων μέ Ἀετιδέα. Σ

τε ταχυδρομικά.

Προκηρύσσουμε διαγωνισμόν : ἡθο

ων, ποιημάτων, διηγήματος, ἱχνυγρα

(Θέματα ὁ,τιδήποτε). Βραβεῖα 12 ἐκλ

τότατα. Συμμετοχή τριδραχμῆς. Προ

σμία διμήνης. Γεωργίου Πουρναρόπου

(διά Ἰπ. Πιπίνου 117, Ἀθήνας).

Ὁ Ὑπουργός : Ἰππότης Ταγκρέ

/ΚΗ' — 255/

Προκηρύσσω διαγωνισμόν Μικρῶν

στινῶν και ἡθοποιῶν. Συμμετοχή

δραχμῆς. Νικόλαον Χριστόφιλον, Ρε

29, Ἀθήνας. Δεύκισα ντέ Σεβε

/ΚΗ' — 256/

Α νταλλάσσω Μ. Μυστικά μέ Διαπλ

πούλα-ες. Γράφατε: Ξενοδοχοῦν

λάδιον, ὁδός Πανεπιστημίου 40, Ἀθ

Κουφιοκοφελάκη

/ΚΗ' — 257/

Ν αἰγάρα, ἀλληλογραφεῖτε: Δ/σις μ

Ἀγίας Σοφίας 163, Ἀθήναι.

/ΚΗ' — 258/

Φ ΑΡΟΣ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤ

/ΚΗ' — 259/

Α λλάζω Μ. Μυστικά μέ δλους και μ

λες, ἰδιαιτέρως μέ τόν Κολοκυθόπο

ρον, Γιασρίναν, Ἀστερίσκον, Δ/σις :

Μαρίαν Νικολαΐδη, Ἀστυνο

Πάτρας.

/ΚΗ' — 260/

Η ΓΑΛΛΙΚΗ τελείως. Méthode

recte. Θέμα, φιλολογία, συνδίακ

προπαρασκευή δι' ἐξετάσεις. Διδάκτρ

καρίας, Cours. — Πιπίνου 5-Β (στάσις

γελοπούλου). Πληροφορίαι ὅρ. 1 1/2

καθ' ἐκάστην.

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879—1890)
ἀπό τούς ἐκδοθέντας 24 τόμοι
ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ ἐξέ-
πέντε: 7ος, 12ος, 14ος, 18ος καί
19ος. Ἐκαστος τόμος δρ. 20
ταχυδρομικῶς δέ ἀποστελλόμενος
δραχ. 28,50 διά τό Ἐσωτερικόν
και δραχ. 35 διά τό Ἐξωτερικόν

Τῆς Β' Περιόδου (1894—1920)
ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τό-
μοι, 34 ἐν ὅλῳ. Ἐκαστος τόμος
ἄρραφος δρ. 80 και ραμμένον
δρ. 85. Ταχυδρομικά τέλη ἐκασ-
τον τόμου προσθετέα εἰς τὰ
ἄνω τιμὰς: Διά τό Ἐσωτερικόν
δραχ. 5 ὁ ἄρραφος και δρ. 10
ὁ ραμμένος, διά δέ τό Ἐξωτερι-
κόν δρ. 23 εἶτε ἄρραφος εἶτε
ραμμένος.